

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการจัดกิจกรรมการเล่านิทานสำหรับเด็กปฐมวัย ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผลของความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย 3) เปรียบเทียบความสามารถทางภาษาด้านการฟังของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน 4) เปรียบเทียบความสามารถทางภาษาด้านการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน ผู้วิจัยสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ตามลำดับดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย
2. อภิปรายผลการวิจัย
3. ข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. การจัดกิจกรรมการเล่านิทานสำหรับเด็กปฐมวัยที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 83.34/84.74 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80
2. ดัชนีประสิทธิผลความสามารถทางภาษาด้านการฟังมีค่าเท่ากับ 0.7727 และด้านการพูดมีค่าเท่ากับ 0.7358
3. ความสามารถทางภาษาด้านการฟังของเด็กปฐมวัย หลังจัดกิจกรรมการเล่านิทานสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
4. ความสามารถทางภาษาด้านการพูดของเด็กปฐมวัย หลังจัดกิจกรรมการเล่านิทานสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย โดยการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน มีประเด็น ที่สำคัญควรแก่การนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. การจัดกิจกรรมการเล่านิทานสำหรับเด็กปฐมวัย มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 83.34 / 84.74 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ หมายความว่า ผู้เรียนมีค่าคะแนนเฉลี่ยจากการแสดง พฤติกรรมที่แสดงถึงความสามารถทางการฟังและการพูด ทั้ง 20 แผนคิดเป็นร้อยละ 83.34 และได้คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบประเมินความสามารถด้านการฟังและการพูดหลังเรียนคิด เป็นร้อยละ 84.74 แสดงว่า การจัดกิจกรรมการเล่านิทานสำหรับเด็กปฐมวัย ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้คือ 80/80 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวาสนา บัวศรี (2552 : 129 - 135) พบว่าสื่อการสอนประเภทนิทานจากหนังสือภาพและนิทานสื่อการ์ตูน แอนิเมชัน 2 มิติ มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ E_1/E_2 สื่อนิทานภาพมีประสิทธิภาพ 87.18/82.69 สื่อการ์ตูนแอนิเมชัน 2 มิติ มีประสิทธิภาพ 86.86/87.31 และสอดคล้องกับงานวิจัยของจลณี เหล่าเสถียรกิจ (2549 : 54 - 55) พบว่า แผนการจัดการประสบการณ์เด็กปฐมวัยโดยใช้นิทาน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้พฤติกรรมสังคมด้านความเอื้อเฟื้อ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 ที่มี ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 83.91/88.18 ทั้งนี้เพราะ ผู้วิจัยได้พัฒนาการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน โดยคำนึงถึงหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย 2546 วิเคราะห์หลักสูตร สาระการเรียนรู้และเลือก นิทานที่มีความเหมาะสมกับเด็กปฐมวัย ได้มีการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ ส่งผลให้ เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานมีความสามารถทางภาษาตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. ดัชนีประสิทธิผลของความสามารถทางภาษาด้านการฟังมีค่าเท่ากับ 0.7727 และด้านการพูดมีค่าเท่ากับ 0.7358 ซึ่งแสดงว่า เด็กปฐมวัยมีความก้าวหน้าทางภาษาด้าน การฟังเพิ่มขึ้น ร้อยละ 77.27 และด้านการพูดเพิ่มขึ้นร้อยละ 73.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ของค่าดัชนี ประสิทธิภาพ ขั้นต่ำ คือ 0.50 หรือร้อยละ 50 แสดงว่าการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่สร้างขึ้น สามารถส่งผลต่อประสบการณ์ของเด็กปฐมวัยทำให้มีพัฒนาการทางภาษาด้านการฟังและ การพูดสูงขึ้น ทั้งนี้ผลเนื่องมาจาก ผู้วิจัยจัดประสบการณ์ตามกรอบของหลักสูตรปฐมวัย 2546 โดยมีการวางแผนและศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพร้อมทั้งได้รับการตรวจสอบ ปรับปรุง แก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญ ผ่านการประเมินตรวจสอบคุณภาพความเหมาะสม ตามขั้นตอนอย่างมี ระบบตามกระบวนการ จนสามารถดำเนินการตามขั้นตอนของการพัฒนาการจัดกิจกรรมการ เล่านิทาน ทำให้เด็กปฐมวัยที่ได้รับฟังนิทานเกิดความคิด จินตนาการเข้าใจสาระ ความรู้และ ประสบการณ์จากการรับฟัง ส่งผลต่อความสามารถทางภาษาที่สูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผล การศึกษาของธีรนุช แสนหาญ (2550 : 81 - 83) พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัด ประสบการณ์เล่านิทานประกอบคำถามปลายเปิดที่ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์เท่ากับ 0.8395 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าในการเรียนด้านความคิดสร้างสรรค์คิดเป็นร้อยละ 83.953

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของความสามารถทางภาษาด้านการฟังของเด็กปฐมวัย หลังจัดกิจกรรมการเล่านิทานสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า การจัดกิจกรรมการเล่านิทาน ช่วยให้เด็กปฐมวัยมีความสามารถทางภาษาด้านการฟังสูงขึ้น ส่งผลให้เด็กปฐมวัยสามารถทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาด้านการฟังได้คะแนนเฉลี่ยหลังจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ เครือ ลานอื่น (2549 : 59 - 63) พบว่า การฟังเรื่องราวบทกวี สมมติทำให้นักเรียน ได้เรียนแบบเสียง ฟังเสียง และเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นตามประสบการณ์ที่ได้รับ อย่างมีนัยสำคัญที่ .05 และสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ วราลี โกศัย (2554 : 121 - 130) พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การสอนภาษาแบบธรรมชาติมีความสามารถทางภาษาด้านการฟังสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ผลเนื่องมาจากการฟังสามารถทำให้ได้รับประโยชน์ ซึ่งมีผลต่อความคิด การแสดงออก การพูด และบุคลิกภาพ สอดคล้องกับแนวคิดของ วรรณิ โสมประยูร (2537 : 89) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการฟังว่าช่วยให้เกิดปัญญาและความรู้ เป็นส่วนสำคัญของการพูด การอ่าน และการเขียนช่วยให้เกิดความสนุก เพลิดเพลินช่วยขยายความรู้ ความคิด และประสบการณ์ รวมทั้งการคิดค้นงานใหม่ ๆ ช่วยในการสร้างมนุษย์สัมพันธ์ของสังคมช่วยในการเลือกประเมินและตัดสินใจต่าง ๆ ได้ถูกต้องดียิ่งขึ้น และนิทานก็เป็นเรื่องราวที่เด็กให้ความสนใจตามวัย ตามพัฒนาการของเด็ก สอดคล้องกับแนวคิดของ กุลยา ตันติผลาชีวะ (2542 : 38) ได้กล่าวถึงความสามารถทางภาษาด้านการฟังของเด็กว่า อายุ 3 ขวบ ชอบฟังเสียงต่าง ๆ เช่น เสียงสัตว์ ยานพาหนะ เครื่องใช้ในครัวเรือน ชอบฟังนิทาน ฟังได้นานและฟังอย่างตั้งใจ สามารถเข้าใจภาษาพูดง่าย ๆ ของผู้ใหญ่ ทั้งคำถามและปฏิเสธ ชอบทดลองทำเสียงเหมือน เช่น เสียงรถยนต์ รถไฟ อายุ 4 ขวบ ฟังเรื่องได้นานขึ้น เริ่มตีความหมายเรื่องที่ฟัง อายุ 5 ขวบ ชอบฟังนิทาน เพลง เล่นภาษา ดังนั้นการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน จึงเป็นผลให้เด็กปฐมวัยที่ได้รับการประสบการณ์จากการฟังนิทานสามารถทำให้สามารถคะแนนความสามารถหลังจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

4. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างความสามารถทางภาษาด้านการพูดของเด็กปฐมวัย หลังจัดกิจกรรมการเล่านิทานสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 หมายความว่า การจัดกิจกรรมการเล่านิทาน ช่วยให้เด็กปฐมวัยมีความสามารถทางภาษาด้านการพูดสูงขึ้น ส่งผลให้เด็กปฐมวัยสามารถทำแบบทดสอบวัดความสามารถทางภาษาด้านการพูดได้คะแนนเฉลี่ยหลังจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของ จันทนา ชูชื่น (2553 : 45 - 48) ที่พบว่า เด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานประกอบหุ่นมือมีความสามารถด้านการพูด ทั้งโดยรวมและรายด้าน สูงขึ้นกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้เนื่องมาจากนิทานเป็นสิ่งที่เด็กชอบและเมื่อชอบก็จะแสดงพฤติกรรมการขยายความรู้ ความคิด โดยการออกเสียงหรือการพูด สอดคล้องกับแนวคิดของ เกริก ยูพันธ์ (2538 : 58 – 60) ได้กล่าวถึง นิทานที่เด็กสนใจว่า เด็กวัย 2-6 ขวบ จะจดจำคำลงท้ายของแต่ละประโยคของคำคล้องจอง โดยออกเสียงตามหรือเปล่งเสียงร้องตามด้วยเป็นคำ ๆ หรือพูดเกี่ยวกับตัวละครในนิทานได้ ผู้วิจัยจึงพัฒนาการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน ได้วิเคราะห์เนื้อหาและนิทานประกอบสาระที่เด็กให้ความสนใจใน ตามวัยตามพัฒนาการของแต่ละบุคคล และกิจกรรมได้มีการตรวจสอบคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ มีความถูกต้องตามหลักวิชาการมีลำดับขั้นตอน ความเหมาะสม ทำให้เด็กปฐมวัยที่ได้รับประสบการณ์จากการเล่านิทานจนสามารถทำให้สามารถคะแนนความสามารถทางภาษาด้านการพูดสูงขึ้น

จะเห็นได้ว่าการพัฒนาความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย โดยการจัดกิจกรรมการเล่านิทานครั้งนี้ ได้ผลเป็นที่น่าพอใจ เพราะ การจัดกิจกรรมการเล่านิทานมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ มีค่าดัชนีประสิทธิผลอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์ขั้นต่ำ และผลการเปรียบเทียบความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูดหลังจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งปัจจัยเหล่านี้ ส่วนเป็นตัวชี้บ่งว่า นิทานสามารถพัฒนาความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูดได้จริง

ข้อเสนอแนะ

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย โดยการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน มีข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้และนำไปศึกษาดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1.1 การจัดกิจกรรมการเล่านิทาน ผู้จัดประสบการณ์ควรศึกษาเนื้อเรื่อง ของนิทาน ของนิทานมาก่อนจัดกิจกรรม เพื่อให้การดำเนินเรื่องเกิดความราบรื่น

1.2 ควรมีการเสริมแรงเชิงบวก เพื่อกระตุ้นให้เด็กได้แสดงความสามารถ ทางภาษาการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน

1.3 ควรให้เด็กเลือกนิทานตามที่เด็กสนใจ โดยผู้สอนสามารถปรับเวลาให้มีความ ยืดหยุ่นได้ตามความเหมาะสม

1.4 ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทุกฝ่าย ควรให้ความร่วมมือและให้การสนับสนุน ส่งเสริม เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรดำเนินไปด้วยดี และเกิดความสำเร็จบรรลุผลตามความมุ่งหมายของหลักสูตร

1.5 ควรมีการติดตามประเมินผลหลังจัดกิจกรรมการเล่านิทานในการพัฒนาความสามารถทางภาษาด้านการฟังและการพูดในภาคเรียนถัดไป

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเล่านิทานที่พัฒนาความสามารถในการอ่าน การเขียน ความคิดสร้างสรรค์ และอื่น ๆ

2.2 ควรมีการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน กับตัวแปรอื่นหรือนำการเล่านิทานไปบูรณาการเพื่อพัฒนาความรู้ในสาขาวิชาต่าง ๆ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY